

DZIENNIK USTAW

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

14 sierpnia

№ 83.

Rok 1926.

TREŚĆ.

USTAWY:

- Poz.: 462**—z dnia 23 lipca 1926 r. o zatwierdzeniu zgłoszonego przez Rząd Polski w dniu 28 czerwca 1919 r. przystąpienia Rzeczypospolitej do międzynarodowej konwencji o polepszeniu losu chorych i rannych w armjach czynnych, podpisanej w Genewie dn. 6 lipca 1906 r. 915
- 463**—z dnia 23 lipca 1926 r. o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. Nr 25 poz. 154) w brzmieniu, nadanem jej ustawami: z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62 poz. 459), z dnia 20 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29 poz. 285) i z dnia 31 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32 poz. 225). 915
- 464**—z dnia 23 lipca 1926 r. o zasiłkach dla osób, którym niemieckie instytucje wstrzymały renty z tytułu ubezpieczeń społecznych 916

ROZPORZĄDZENIA PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ:

- Poz.: 465**—z dnia 13 sierpnia 1926 roku o cudzoziemcach 918
- 466**—z dnia 12 sierpnia 1926 r. o utworzeniu Rady Prawniczej 922

462.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 23 lipca 1926 r.

o zatwierdzeniu zgłoszonego przez Rząd Polski w dniu 28 czerwca 1919 r. przystąpienia Rzeczypospolitej do międzynarodowej konwencji o polepszeniu losu chorych i rannych w armjach czynnych, podpisanej w Genewie dn. 6 lipca 1906 r.

Art. 1. Zatwierdza się zgłoszone dnia 28 czerwca 1919 r. w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej przystąpienie do międzynarodowej konwencji o polepszeniu losu chorych i rannych w armjach czynnych, podpisanej w Genewie dnia 6 lipca 1906 r.

Art. 2. Upoważnia się Prezydenta Rzeczypospolitej do opublikowania powyższej konwencji.

Art. 3. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych.

Art. 4. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

463.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U s t a w a

z dnia 23 lipca 1926 r.

o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi

Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 154) w brzmieniu, nadanem jej ustawami: z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 459), z dnia 20 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 285) i z dnia 31 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 225).

Art. 1. Ustawa z dnia 2 marca 1923 r. w przedmiocie udzielenia Ministrowi Skarbu upoważnienia do regulowania w drodze rozporządzeń obrotu pieniężnego z krajami zagranicznymi oraz obrotu obcemi walutami (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 154) w brzmieniu, nadanem jej ustawami z dnia 23 czerwca 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 62, poz. 459), z dnia 20 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 285) i z dnia 31 marca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 225), ulega następującym zmianom:

1) w art. 1 w wierszu drugim ustępu drugiego słowa: „31 marca 1926 r.” skreśla się i zastępuje się słowami: „31 marca 1927 r.”;

2) w art. 4 skreśla się uzupełniające ten artykuł postanowienie, zawarte w artykule I punkt 4 ustawy z dnia 20 marca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 285).

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Ministrowi Skarbu oraz Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem jej ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Skarbu: *C. Klarner*

Minister Sprawiedliwości: *W. Makowski*

464.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 23 lipca 1926 r.

o zasiłkach dla osób, którym niemieckie instytucje wstrzymały renty z tytułu ubezpieczeń społecznych.

Art. 1. Uprawnionymi do zasiłków, przewidzianych w ustawie niniejszej, są obywatele polscy, posiadający w dniu wejścia w życie tej ustawy prawo wobec niemieckich instytucji ubezpieczeń społecznych do rent z tytułu ubezpieczenia od wypadków, ubezpieczenia na wypadek niezdolności do pracy, na starość i na korzyść pozostałych po ubezpieczonych rodzin, ubezpieczenia urzędników prywatnych lub też ubezpieczenia pensyjnych w kasach brackich, a którym z powodu ich zamieszkania

na terytorjum Rzeczypospolitej Polskiej instytucje te po 31 października 1918 r. w myśl postanowień niemieckich ustaw ubezpieczeniowych o cudzoziemcach wstrzymały wypłatę rent,—o ile w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy mają miejsce zamieszkania na terytorjum, oznaczonym w art. 13, lub też powrócą do dnia 1 lipca 1926 r. z Niemiec na to terytorjum, oraz jeśli nie otrzymują żadnych rent od polskich instytucji ubezpieczeń społecznych.

Również uprawnionemi będą te osoby, które po dniu wejścia w życie ustawy niniejszej nabeżdą prawo do rent wdowich i sierocych po osobach, wymienionych w ustępie pierwszym niniejszego artykułu.

Rada Ministrów na wniosek Ministra Pracy i Opieki Społecznej może w drodze rozporządzenia rozciągnąć moc niniejszej ustawy na obywateli polskich, którzy wrócili do Polski po 1 lipca 1926 r. i posiadają inne warunki do otrzymania zasiłków, przewidziane w niniejszym artykule.

Art. 2. Zasiłek wynosi:

a) dla osób, które nabyły prawo do renty z tytułu ubezpieczenia od wypadków w przemyśle lub żegludze (bez względu na to, czy renta przyznana została przez instytucję ubezpieczeń społecznych, czy też przez władzę lub urząd, przeprowadzający ubezpieczenia od wypadków w swoim własnym zakresie działania), taką kwotę miesięcznie, jaką wynosiłaby ich renta miesięczna w myśl Ordynacji Ubezpieczeniowej Rzeszy z dnia 19 lipca 1911 r., gdyby rentę obliczono od kwoty zarobku rocznego 1.200 złotych, uważanej już za rezultat zastosowania § 563 ust. 2 Ordynacji Ubezpieczeniowej, przyczem dla osób w wieku poniżej 21 lat obliczony w powyższy sposób zasiłek obniża się o 20 proc.;

b) dla osób, które nabyły prawo do renty z tytułu ubezpieczenia od wypadków w rolnictwie, taką kwotę miesięcznie, jaką stanowiłaby ich renta miesięczna, oznaczona na podstawie zarobku, ustalonego w myśl § 936 Ordynacji Ubezpieczeniowej przez Wyższy urząd ubezpieczeń w Poznaniu w chwili wejścia w życie niniejszej ustawy;

c) dla osób, które nabyły prawo do rent z tytułu ubezpieczenia na wypadek niezdolności do pracy, na starość i na korzyść pozostałych po ubezpieczonych rodzin, taką kwotę miesięcznie, jaką stanowiłaby ich renta miesięczna według postanowień o ubezpieczeniu na wypadek niezdolności do pracy, na starość i na korzyść pozostałych po ubezpieczonych rodzin, obowiązujących w b. dzielnicy pruskiej w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, przyczem najniższe 4 klasy zarobkowe według ustawodawstwa niemieckiego przyrównywa się przy obliczaniu renty odpowiednio do 4 najniższych klas zarobkowych według ustawodawstwa, obowiązującego w b. dzielnicy pruskiej, a klasy wyższe do klasy V-ej;

d) dla osób, które nabyły prawo do renty z tytułu ubezpieczenia urzędników prywatnych, 30 zł. miesięcznie dla inwalidy lub starca, 15 zł. miesięcznie dla wdowy, 7½ zł. dla sieroty z tem, że zasiłki dla wdowy i sierot, względnie zasiłki dla sierot zupełnych po jednym ubezpieczonym, nie mogą przekraczać łącznie zasiłku inwalidy;